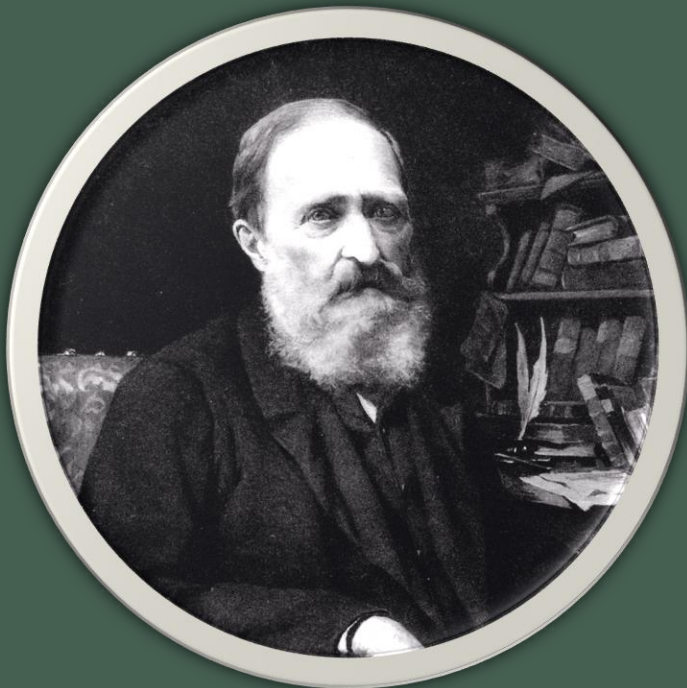

*„Gnuśność poniewiera tysiące ludzi,
praca nie zabija nikogo.”*

Józef Ignacy Kraszewski

Autor: Muzeum Literatury w Warszawie / EAST NEWS

Pseudonimy artystyczne:
Bogdan Bolesławita, Kaniowa,
Dr Omega, Kleofas Fakund
Pasternak, JIK, B.B. i inne
- polski pisarz, historyk,
najpłodniejszy autor w historii
literatury polskiej.

Józef Ignacy
Kraszewski

Najważniejsze wydarzenia z życia Józefa Ignacego Kraszewskiego

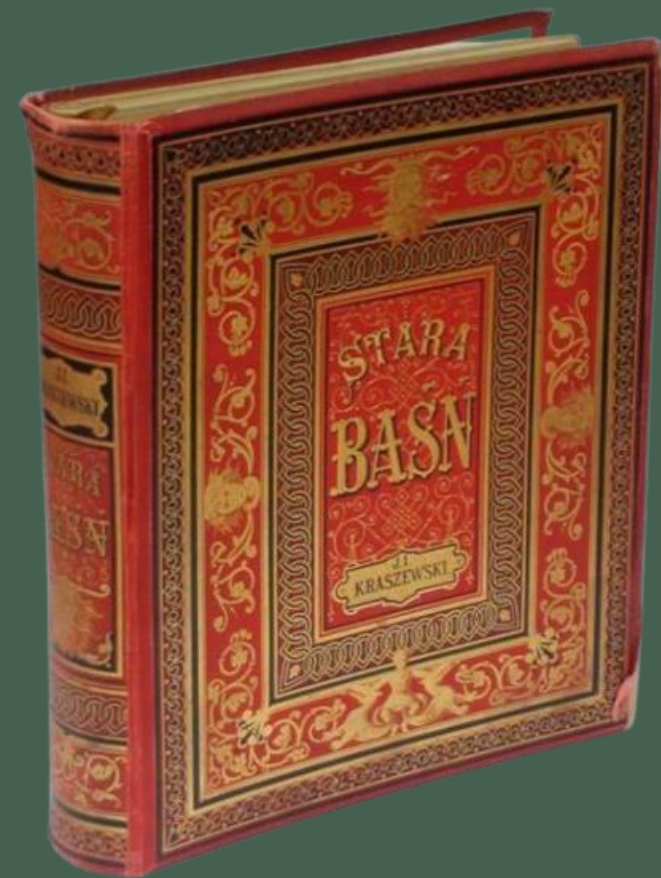
- 1812 - 28 lipca w Warszawie urodził się Józef Ignacy Kraszewski;
- 1829 - rozpoczyna studia na Uniwersytecie w Wilnie, na wydziale lekarskim, po roku na wydziale literackim;
- 1835 - pisze powieść „Poeta i świat”, przygotowuje do druku dwa tomy Poezji (wyd. 1838);
- 1836 - rozpoczyna długoletnią współpracę literacką z "Tygodnikiem Petersburskim";
- 1837 - 1860 - okres wołyński w życiu Pisarza - ślub z Zofią Woronicz (1838), liczne prace literackie (kolejne powieści, artykuły, relacje z podróży) i redakcyjne (w latach 1841-46 redaguje "Athenaeum");
- 1860 - 1863 - okres warszawski - od września 1859 obejmuje redakcję "Gazety Codziennej" w Warszawie, podróże po Europie owocują korespondencjami w prasie;

Najważniejsze wydarzenia z życia Józefa Ignacego Kraszewskiego

- 1863 - 1885 - okres drezdeński - działa na rzecz emigrantów z Polski, jako Bolesławita wydaje powieści związane z Powstaniem Styczniowym;
- 1868-1871 - kupuje i prowadzi w Dreźnie drukarnię wydając własne pismo "Tydzień";
- 1874- 1876, - pisze i wydaje słynną "saską trylogię" (Hrabina Cosel, Brühl, Z siedmioletniej wojny);
- 1876 - powieścią „Stara baśń” rozpoczyna cykl 29 utworów z dziejów Polski;
- 1883 - oskarżony o szpiegostwo na rzecz Francji, aresztowany i skazany na 3,5 roku twierdzy, osadzony w Magdeburgu;
- 1885 - za wysoką kaucją opuszcza więzienie, wyjeżdża na kurację zagraniczną, z której mimo żądań władz niemieckich nie powraca;
- 1887 - 19 marca w Genewie Józef Ignacy Kraszewski umiera. Został pochowany w grobie zasłużonych Na Skałce w Krakowie.

IMPONUJĄCY DORÓBEK LITERACKI

- napisał ponad 220 powieści w ok.. 400 tomach i ok. 150 opowiadań, nowel, obrazków;
- utwory dramatyczne (ponad 20);
- tomy relacji z podróży i wspomnień z różnych okresów (10);
- tomy publicystyki społeczno-politycznej (około 10);
- ponad 20 tomów prac naukowych z historii Polski i Litwy, historii literatury i kultury, językoznawstwa i etnografii;
- tomiki poetyckie (ok. 20), w tym 3 tomy eposu "Anafielas" o dziejach dawnej Litwy;
- 21 pozycji przekładowych z 5 języków (angielskiego, francuskiego, łaciny, niemieckiego i włoskiego);
- 42 prace edytorskie i redakcyjne, wśród których są m.in.: dwumiesięcznik "Athenaeum" (1841 - 1851) - 66 tomów.

<http://www.bu.kul.pl/>

WSZECHSTRONNY ARTYSTA

Józef Ignacy Kraszewski zajmował się także muzyką i malarstwem. Komponował utwory fortepianowe, wypowiadał się z wielkim znawstwem na muzyczne tematy.

Był bardzo utalentowanym i wszechstronnym malarzem - tworzył obrazy olejne, akwarele, rysował ołówkiem, mistrzostwo osiągnął w trudnej sztuce akwaforty.

„Tak się składa, że przyście na świat w zajeździe i ciągłe podróże w pierwszym roku dzieciństwa, stały się jakby zapowiedzią niespokojnego żywota przyszłego pisarza, jego zamiłowania do podróży i wielokrotnych zmian miejsca zamieszkania”.

W świadomości pisarza,
w jego publikowanych wspomnieniach
Romanów, a nie Dołhe uchodzą
za „kraj lat dziecinnych”, zaś obie babki
wskazywał jako osoby, którym
zawdzięcza wychowanie.

NAUCZYCIELKI ŻYCIA

Konstancja Nowomiejska

Pierwszą jego nauczycielką była prababka Konstancja Nowomiejska, która pokazywała mu litery w kalendarzu.

Babka Anna Malska natomiast nauczyła go czytać po polsku i po francusku oraz zajęła się przygotowaniem chłopca do szkół.

Anna Malska

muzeumkraszewskiego.pl

Miejsce pamięci

J. I. Kraszewskiego

We wsi Romanów mieści się Muzeum Józefa Ignacego Kraszewskiego. W salach muzeum, odtwarzających klimat XIX-wiecznej rezydencji, zgromadzono pokaźną liczbę pamiątek po pisarzu.

*„Kto nie umie być ciekawym,
ten szczęśliwym być nie może.
Ciekawość jest pierwszym stopniem
do szczęścia, nie do piekła.
Kto nie ciekawy, żyć niewart.”*

Józef Ignacy Kraszewski, „Wielki nieznajomy”

